

Høring Kirkeordning

Oppsal menighet var samlet til møte den 13.12 2018 og velger å kommentere Kirkerådets høringsutkast i ny kirkeordning på fire punkter.

1. Den norske kirkes oppdrag § 4
2. Valgmenigheter § 9
3. Soknebåndsløsning - § 13
4. Forholdet mellom Kirkemøtet og soknets myndighet i kirkens fremtidige struktur - § 13, § 15 og § 22

1. Den norske kirkes oppdrag. § 4 .

Oppsal menighet vil uttrykke glede over at forkynnelsen, forvaltningen av sakramentene og utøvelse av nestekjærlighet blir presisert i utkastet til ny kirkeordning. Presiseringen av at menighetene utrustes til å virkeliggjøre sitt kall til å være en bekjennende, misjonerende, tjenende og åpen folkekirke synes vi er en god poengtering. Derimot savner vi presiseringen av kirkens diakonale oppdrag i denne paragrafen.

Vår tid trenger en presisering av å ta vare på menneskers verdighet og vern om skaperverket. Oppsal menighet vil derfor foreslå at i tillegg til Kirkerådets forslag at følgende formulering tas med i § 4:

Den norske kirke skal virkeliggjøre Guds kirke i verden ved å fremme menneskers verdighet og verne om skaperverket.

2. Valgmenigheter - § 9

Oppsal menighet vil uttrykke glede over at Kirkerådet nå foreslår at dagens forsøksordning med valgmenigheter videreføres som en fast ordning.

Vi håper at ved å gjøre dette til en fast ordning kan bidra til flere slike etableringer i tiden som kommer. En ordning som siden innføringen i 2006 bare har gitt én menighet, Bymenigheten – Sandnes, kan neppe være en bærekraftig modell over tid.

Vi mener derfor at det haster med å komme videre med å videreutvikle retningslinjer og rammebetingelser for slike menigheter.

Dagens valgmenighetsordning mangler tilstrekkelig fleksibilitet for å være et godt rammeverk for nye grupper eller eksisterende forsamlinger som ønsker en formalisert relasjon til Den norske kirke. Vi tror en mangfoldig folkekirke noen steder trenger et supplement til det geografiske soknet for å inkludere andre målgrupper, det være seg migrantgrupper eller andre som søker et annerledes kulturelt uttrykk, eventuelt en noe annen teologisk profil, uten dermed å bryte med Den norske kirkes visjonsgrunnlag. Vi vil henstille Kirkerådet å sette fortgang i prosessen med å oppdatere valgmenighetsordningen og sørge for en realitetsbehandling av dette på Kirkemøtet i 2019.

3. Soknebåndsløsning - § 13

I kirkeloven § 4 er det i dag biskopen som i særlige tilfeller og etter søknad fra vedkommende menighetsråd kan samtykke i at en person for et begrenset tidsrom gis stemmerett i et annet sokn enn det vedkommende er bosatt i.

Det er svært gledelig at Kirkerådet nå vil gjøre det enklere å overføre sitt medlemskap til en et annet sokn enn det vedkommende er bosatt i eller til en valgmenighet. Vi stiller samtidig spørsmål ved nødvendigheten av at dette må avgjøres av det menighetsrådet der vedkommende er bosatt. Det burde være tilstrekkelig at søknaden behandles administrativt i det enkelte geografiske sokn eller i valgmenigheten det søkes overføring til. Vi ber derfor om en klargjøring av dette punktet i den nye kirkeordningen.

4. Forholdet mellom soknets og Kirkemøtets myndighet i kirkens struktur -§ 13, § 15 og § 22

I den lutherske bekjennelsen defineres kirken som ”forsamlingen av de hellige der evangeliet blir lært rent og sakramentene forvaltet rett” (CA 7). I utkastet fra Kirkerådet gis ikke menighetene en slik reell myndighet. Delegering av myndighet i en luthersk kirke bør skje fra menighetsnivået og oppover til andre organer der dette er tjenlig. Den nye kirkeordningen snur dette på hodet og legger avgjørende myndighet til Kirkemøtet som i begrenset grad delegerer myndighet nedover. Dette kommer blant annet tydelig frem i ordlyden i § 13: ”Medlemmer av Den norske kirke blir betjent av kirkens ansatte i det soknet der de er medlemmer, og får likeledes tilbud om kirkens tjenester i gudstjenester og kirkelige handlinger i «tråd med de liturgiske ordninger Kirkemøtet har fastsatt.”

Dette blir enda tydeligere i § 15 og § 22 som avvikler menighetsmøtets selvstendige myndighet innenfor dagens kirkeordning. Ordlyden i den tilsvarende paragraf 11 fra kirkeloven, der menighetsmøtet avgjør saker om innføring av ny liturgi, samsvarer med menighetens plikt og myndighet etter den lutherske bekjennelsen (CA28).

Dermed blir formuleringen ”soknet er den grunnleggende enhet i Den norske kirke” uten reell betydning.

Vi mener innflytelsen til engasjerte lekfolk i menigheten og menighetens liv og framtid også gis til menighetsmøtet i et geografisk sokn.

Vi ber om at -§ 13, § 15 og § 22 i utkast til ny kirkeordning omformuleres slik at soknet får den betydning som CA 17 presiserer.